

Đây là một tài liệu nội bộ và được chuyển ra ngoài ngoi

LTS.- Đây là một tài liệu nội bộ và được chuyển ra ngoài ngoi. Nhưng đi vào nội dung trong tài liệu này đã được CSVG áp dụng thi hành trong và ngoài nước từ 33 năm nay và từ miền Bắc từ năm 1954. Rät mong các công đồng người tin nän khäp nơi tin häi ngoi nghiên cứu để tìm cách bỏ gäy nghä quyät 36 của VGCS. Để biết về người Việt Nam trong nước đang tranh đấu cho dân chủ từ do cho quê hương nên học hỏi thêm để tìm cách tránh né những mô hình xäo cäa nhóm Việt Gian bán nước này.

Thäa các đồng chí,

Đäng quang vinh của chúng ta muän tän täi và phát triển, giữ vai trò là đảng tiên phong và duy nhất lãnh đạo đất nước, thì có mấy mục tiêu quan trọng sau đây phải được quan tâm đúng mức:

1. Phải làm cho dân chúng vừa yêu vừa sợ.

Näu không thể làm cho người dân yêu mến – đi vào mà tôi e là sợ thät cay đắng của chế độ nhän – thì cũng phải tuyệt đối duy trì näi sợ hãi để họ không bao giờ có ý chí mà nổi loạn.

2. Phải giữ cho cái gọi là 'phong trào dân chủ để lập' không trở thành phong trào đúng nghĩa, không thể bền vững và lan rộng.

Phải làm sao để nó chỉ là hoạt động manh mún, rời räc, để phát của các cá nhân đơn lẻ; làm cho có nhiều 'lãnh tụ' mà ít hoặc không có quần chúng; có nhiều 'nhân sĩ trí thức' mà ít hoặc không có mặt trận chính nào có thực lực; có nhiều những hoạt động lãng mạn häi hät có tính phô trương – mà người dân có biết đến cũng chỉ mäm cảm thấy như –chä ít hoặc không có những hoạt động thiết thực có tầm mức ảnh hưởng sâu rộng đến xã hội; có một số những hoạt động 'chäng của các đoàn' có tính chất phá hoại từ bên trong, gây phản cảm đối với người dân lao động, thậm chí làm cho những gia đình cách mạng và đội ngũ cán bộ binh lính phản nä...

Tóm lại, phải làm cho người dân nếu không quay lưng thì cũng thờ ơ với cái gọi là 'đấu tranh

dân chủ'. Còn thế nào thì tôi đã có dịp trình bày..

3. Phải chú ý trong việc nâng cao dân trí để làm bàn đạp mà phát triển kinh tế, nhưng lại phải lèo lái để 'dân trí cao' không đi ngược nghĩa vụ và ý thức dân chủ cao'.

Phải làm sao để cho tầng lớp nông giáo dục bậc đại học để có thể nhìn nhận đa số sinh viên phải trở nên thức để học hỏi, có tinh thần 'entrepreneurship' – khao khát tiến bộ và công danh, mơ ước hi vọng và sáng tạo trong kinh doanh, chủ yếu trong sự nghiệp riêng, tôn thờ Bill Gates và chủ nghĩa tiêu thụ – nhưng để học hỏi cũng tuy nhiên để học hỏi và học hỏi lý tưởng và hoài bão của biển xã hội, xa lạ với những tư tưởng truyền thống vô tư vô tư, tìm kiếm những gì pháp cá nhân thay cho ý thức công dân, và để biết là tránh xa âm mưu thay đổi chế độ.

4. Phải chú ý trong việc mở rộng xã hội dân sự, thu hẹp phe và trung hòa giai cấp trung lưu đang lên mới (gọi là 'co-optation')...

Làm sao để trong môi trường dân sự để có chân rứt cựa ta. Các tổ chức trung gian như mặt trận Tứ quốc, công đoàn, hội phụ nữ, các hội chủ tịch, các câu lạc bộ hưu trí... phải phát huy vai trò tích cực trong việc trung hòa những nhân tố nguy hiểm, để hòa những xung đột nếu có giữa nhà nước và xã hội, giảm thiểu sự bất mãn của dân chúng...

Làm sao để xã hội dân sự và những mở rộng những theo học có kiểm soát của chúng ta, chứ không trở thành mối đe dọa.

Quan trọng hơn cả là chúng ta phải tiếp tục nuôi dưỡng những sự hãi – dù chỉ là sự sợ hãi trong tiềm thức – những để học hỏi cũng không để cho

nhân dân cảm thấy tuy nhiên. Cho dù những dân có bất mãn về chuyển này chuyển kia thì vẫn làm cho họ nuôi hy vọng vào một tương lai tốt đẹp hơn. Và phải làm để này một cách hết sức tinh vi, kiên nhẫn, đôi lúc phải can thiệp một chút nhưng khi nào trong để để làm nguôi bớt nỗi tức giận của nhân dân.

Trong trường hợp này thì việc thờ Nguyễn Văn Tiän và việc bắt giam hai nhà báo là sai lầm. Lä ra chúng ta phải không tiếp tục một số ít các để chỉ tham lam quá mức, biến họ thành dê thí nghiệm để giành lấy niềm tin của nhân dân, hoặc ít nhất cũng làm họ giảm bớt niềm tin, trong nỗ lực chống tham nhũng của chúng ta.

Một nguäi bất mãn cần để là một nguäi nguy hiểm. Một nguäi tuy nhiên đôi khi còn nguy hiểm hơn. Một nguäi lạc quan, nhiệt huyết, thì thường cũng là một nguäi dä bäo, yêu chuộng sự tiến bộ và do đó không có ý định phản kháng.

Chúng ta phải biết dùng mặt để nhä, đánh vào thói tham lam ích kỷ lẫn thói háo danh của

ng&#iÉđ&#i, v&#a ph&#i làm sao để tình th&#n th&#c đ&#ng và ch&# nghĩa m&#nh mung ch&#p gi&#t tr&# thành b&#n tính c&#a dân t&#c – v&#n đã r&#i v&# ý chí, tan v&# v&# ni&#m tin, chán ngán các lo&#i ý th&#c h&#; nh&#ng đ&#ng th&#i cũng ph&#i chu&#n b&# s&#n nh&#ng cái v&#n đ&# dân chúng có ch&# gi&#i t&#a n&#c.

Tuy&#t đ&#i không đ&# s&# b&#t m&#n trong xã h&#i tích t&# l&#i v&#&#t quá ng&#&#ng ki&#m soát c&#a chúng ta. **Kiên quy&#t tiêu di&#t m&#i m&#m m&#ng có kh&# năng đ&#n đ&#n các lo&#i ho&#t đ&#ng đ&#i kháng có t&# ch&#c, có s&# ph&#i h&#p r&#ng r&#i; tuy&#t đ&#i ngăn ch&#n kh&# năng huy đ&#ng đ&#&#c đông đ&#o qu&#n chúng tham gia.**

Chúng ta ph&#i nghiên c&#u t&#t c&# nh&#ng t&# t&#&#ng gia vĩ đ&#i trong vi&#c chi&#m đ&#&#t quy&#n l&#c và duy trì v&# trí đ&#c tôn, t&# Tôn T&#, Ngô Kh&#i, Tr&#&#ng T&# Phòng, Lý T&#... và Mao Tr&#ch Đông &# ph&#&#ng Đông, cho đ&#n Machiavelli – tác gi&# cu&#n c&#m nang 'The Prince' n&#i ti&#ng &# ph&#&#ng Tây, th&#m chí c&# Napoleon, Hitler, Stalin... ho&#c Hugo Chavez th&#i nay. T&#t c&# đ&#u có nh&#ng đ&#i u r&#t đáng đ&# chúng ta h&#c h&#i, t&# ngh&# thu&#t m&# dân cho đ&#n nh&#ng th&# đ&#&#n c&#ng – m&#m linh ho&#t trong vi&#c đ&#i phó v&#i đ&#ch, và c&# nh&#ng sai l&#m chi&#n thu&#t c&#a các v&# này.

Ph&#i làm sao để chúng ta v&#n tr&#n áp đ&#&#c đ&#i l&#p dân ch&#, nh&#ng v&#n không làm s&#t m&# quan h&# ngo&#i giao đ&#ng ngày m&#t t&#t h&#n v&#i Hoa K&# và ph&#&#ng Tây – v&#n là nh&#ng k&# đ&#o đ&#c gi&#, duy l&#i và th&#c đ&#ng nh&#ng thích rao bán t&#m áo 'dân ch&# t&# do' cùng v&#i nh&#ng kh&#u hi&#u cao đ&#p khác.

Tuy nhiên, chúng ta c&#n ph&#i khái quát nh&#ng lu&#n đ&#i m c&#a Machiavelli đ&# có th&# áp đ&#ng cho m&#t ch&# đ&#, m&#t đ&#ng phái có c&# c&#u ph&#c t&#p, ch&# không ph&#i là m&#t nhà đ&#c tài quân phi&#t gi&#n đ&#n.

M&#t nhà đ&#c tài dù tàn đ&#c đ&#n đâu, ranh ma đ&#n đâu, thì cũng ch&# là m&#t kim t&# tháp trên sa m&#c, tĩnh l&#ng và không ti&#n hóa – nên tr&#&#c sau cũng s&# đ&# l&# s&# h&# ch&#t ng&#&#i. Nh&#ng m&#t đ&#ng chuyên quy&#n thì luôn luôn bi&#n đ&#ng, thay đ&#i và l&#n lên không ng&#ng; bi&#t bù đ&#p khi&#m khuy&#t, che đ&#u y&#u đ&#i m, phô tr&#&#ng s&#c m&#nh m&#t cách vô cùng linh đ&#ng...**và đ&#c bi&#t có đ&# tài l&#c và nhân l&#c đ&# lan t&#a chân r&#t đ&#n m&#i ngõ ngách c&#a xã h&#i, ki&#m soát c&# đ&# dày l&#n linh h&#n c&#a nhân dân.**

Bác H&# (hay có th&# là bác Lê Nin) đã đ&#y: ng&#&#i cách m&#ng ph&#i không ng&#ng h&#c h&#i, h&#c t&# nhân dân và h&#c t&# k&# đ&#ch; ph&#i không ng&#ng ti&#n hóa v&# m&#t t&# duy l&#n th&# đ&#&#n đ&# s&#ng sót mà v&#&#n lên trong b&#t c&# hoàn c&#nh nào; ph&#i luôn uy&#n chuy&#n và linh đ&#ng đ&# s&#n sàng **thay**

máu đỏ i màu

khi c&#n thi&#t, th&#m chí s&#n sàng đào th&#i c&# nh&#ng đ&#ng chí quá tham lam và ngu d&#t có h&#i đ&#n l&#i ích chung c&#a đ&#ng.

Đ&#i v&#i đ&#ch th&# thì ph&#i thiên bi&#n v&#n hóa, ranh ma tàn đ&#c đ&#c ... và đ&#c bi&#t ph&#i bi&#t dùng hình n&#m k&#t h&#p v&#i th&# đo&#n đ&#u bỏ tốt ki&#u Tây Ban Nha đ&# thu hút ám khí và s&#ng bỏ c&#a đ&#i th&#.

Trong lúc đ&#i th&# tiêu hao l&#c l&#ng vì đánh vào nh&#ng hình n&#m r&#m, ho&#c phung phí th&#i gian và s&#c l&#c vào nh&#ng m&#c tiêu vi&#n v&#ng,thì **chúng ta l&#nh lòng quan sát, phân tích th&#u đảo đ&#ch tình,**
ch&#t không k&#p ngáp.

Đ&#c bi&#t chúng ta ng&#m khuy&#n khích nh&#ng hành đ&#ng t&# sát theo ki&#u 'không thành công cũng thành nhân' – t&#t nhiên là ph&# nhân. Chúng ta cũng ph&#i bi&#t l&#ng nghe nh&#ng phê phán c&#a đ&#ch th&# mà thay đ&#i cho thích h&#p. K&# đ&#i đ&#ch luôn có nh&#ng bài h&#c quý giá mà ch&# có nh&#ng ng&#i b&#n lĩnh và khôn ngoan m&#i nhìn ra.

N&#u k&# đ&#ch lãng m&#n vi&#n v&#ng v&#i nh&#ng kh&#u hi&#u tr&#u t&#ng nh&# 'dân chủ', 'nhân quyền', 't&# do' ... thì chúng ta ph&#i th&#c t&# v&#i nh&#ng tiêu chí c&# th&# nh&# 'n&#n đ&#nh xã h&#i', 'tăng tr&#ng kinh t&#', 'xóa đói giảm nghèo'

N&#u k&# đ&#ch hô hào nh&#ng đi&#u khó hi&#u du nh&#p t&# ph&#ng Tây nh&# 'đa nguyên', 'đa đ&#ng', 'pháp tr&#', 'khai phóng'... thì chúng ta ph&#i tích c&#c c&# vũ mô hình Nhân Tr&# c&#a đ&#ng Minh Quân – nh&#ng &# đây **Minh Quân ph&#i đ&#c hi&#u là đ&#ng c&#ng s&#n**– cũng nh&# đ&# cao nh&#ng 'giá tr&# Á châu' m&#t cách khéo léo.

Phát Huy dân chủ c&#s - t&#p trung

Chúng ta cũng ph&#i phát huy 'dân chủ c&#s', 'dân chủ t&#p trung', 'dân chủ trong đ&#ng'... để làm sao cho dân th&#y đ&#ng không ph&#i là cái gì đó cao xa v&#i v&#i, mà đ&#ng cũng là dân, &# ngay trong dân, t&# dân mà ra, đã và đang đ&#ng hành cùng v&#i dân.

Ph&#i cho dân th&#y là n&#u **đ&#ng có xe h&#i** thì dân cũng có **hôn đ&#** – ch&# không ph&#i đi b&#; n&#u đ&#ng có **đ&#la** thì dân cũng

có ti&#n in hình Bác đ&# tiêu xài – ch&# không quá t&#ng thi&#u; n&#u đ&#ng có cao l&#ng m&# v&# thì dân cũng có g&#o ăn – không ch&#t đói mà còn đ&# th&#a đ&# đem xu&#t kh&#u.

Đ&#c bi&#t là ph&#i tích c&#c tuyên truyền và gi&#i thích đ&#ng&#i dân hi&#u đ&#c ý nghĩa c&#a 'dân chủ' theo cách có l&#i cho chúng ta: 'dân chủ' nghĩa là đ&#ng luôn l&#ng nghe dân, ph&#n ánh ý nguyện n&#c&#a dân (ph&#n nào thôi) qua nh&#ng chính sách vĩ mô và vi mô, th&#a mãn niềm t&# ái c&#a dân vì đ&#c d&#y đ&# đ&#ng, cũng nh&# kích thích lòng t&# hào dân t&#c c&#a dân đ&# h&#ng nó vào nh&#ng k&# thù m&# h&# đ&#u m&#t &# bên ngoài.

Đôi khi chúng ta thấy ông lão mßn và nhiều tình huống ít chú ý đến các hßi, hoặc nếu có hßi thì chỉ qua quýt để thu hút lòng chú ý của người khác như 'nhân quyền', 'dân chủ'... rồi nhai đi nhai lại làm dân chúng phát nhàm. Nói chung, đôi khi chúng ta thấy ông chỉ biết đến một số cuốn cẩm nang về dân chủ có ngôn từ rất kêu, rất đẹp, nhưng nghèo nàn về phương pháp thực tế, làm nên giả tạo của cánh và phương tiện.

Ngày nay, chúng ta cần phải tích cực nghiên cứu sâu sắc những tác động của các hßi giữa phương Tây và khoa học chính trị và kinh tế học. Chúng ta phải nhận thức được đã có rất nhiều những nghiên cứu khoa học về mối quan hệ giữa chính trị và 'thực chất chính trị' và 'phát triển kinh tế'.

Hai phạm trù 'dân chủ' và 'phát triển' có quan hệ mật thiết phức tạp, phi tuyến, chứ không phải là quan hệ nhân – quả. Nghiên cứu kỹ về vấn đề này sẽ rất có lợi cho chúng ta trong việc **chống phát triển**

kinh tế mà không cần phải 'dân chủ hóa'.

Chúng ta cũng phải nhìn nhận một thực tế là: **phát triển kinh tế làm phát sinh một số yếu tố hiểm nguy cho chế độ**

. Tuy nhiên, điều này còn tùy thuộc vào hoàn cảnh cụ thể, tùy thuộc vào khả năng 'tháo gò' của chúng ta, cũng như khả năng khai thác những yếu tố hiểm nguy này của đội ngũ dân chủ.

Hiện nay, học giả Daron Acemoglu của đội ngũ MIT danh tiếng đã có nhiều phân tích về 'nguồn gốc kinh tế của các chế độ độc tài và dân chủ'. Trong đó ông đã chỉ ra rằng phát triển kinh tế kèm theo việc phân bổ của cải và thực chất một cách tổng hợp để công bằng, đồng thời với việc cải thiện một cách đáng kể mức sống của dân số, thì bất mãn của xã hội sẽ không quá cao, do đó hoàn toàn có thể duy trì chế độ độc tài mà vẫn thúc đẩy kinh tế phát triển. Đó là trường hợp của Singapore, điển hình của một nhà độc tài sáng suốt.

Một ví dụ nữa là những nghiên cứu của Bruce Bueno de Mesquita, đã chỉ ra cho chúng ta những kinh nghiệm quý báu trong việc đàn áp cái gọi là 'coordination goods', tức là những yếu tố mà nếu không có những đồng thuận trong kinh tế, những nhu cầu về những biện pháp dân chủ thì lại trở thành những vũ khí đáng sợ. Đó là những thuật ngữ 'đàn áp có chọn lọc' mà tôi đã có dịp phân tích.

Giới thiệu và sinh viên học sinh

Một kết quả bất ngờ mà theo tôi cũng là một kinh nghiệm quý trên một trận tuyến tuyên truyền như sau: việc chúng ta bắt ép sinh viên phải học tập chủ nghĩa Marx – Lenin và tư tưởng Hồ Chí Minh đã đem lại những kết quả ngoài mong đợi.

Thành công của chúng ta không phải đã đến được mục đích ban đầu là **làm cho thế hệ trẻ tôn thờ thế chấp nghĩa mà ngay cả chúng ta cũng không tin**

. Nhưng công việc, thành công của chúng ta là đã làm cho thế hệ trẻ chán ghét đến tận cùng khi phải học mãi một thứ lý thuyết học lý tưởng, bỏnchạy nhét đến phồng cổ m nhúng t tọng cũ kĩ. Như vậy

chúng ta đã đào t^o ra m^ot th^h tr^h th^h v^oc^m

vì t t c các lo i t t ng và ý th c h , chai s n v i lý t t ng và hoài bão mà thanh niên th t ng có, tr nên th c d ng và ích k h n bao gi h t.

Thế hệ trẻ hôm nay, ngoài cái đức tính thức đạo và tinh thần chấp giữ, cũng như niềm khao khát tiến bộ, công danh, âm nhạc bởi chính nghĩa hàng ngày, thì còn có lẽ 'tinh thần dân tộc' vẫn còn sót lại trong máu huyết của mỗi người Việt.

Đây là con dao hai lưỡi, là con giao long đang nếm yên, mà chúng ta cần phải biết lẽ lái mới cách khôn ngoan để **không xảy ra mất tiền** **Thiên An Môn** và **Ba Đình**.

Đi chuyên ch nào cũng v, **sinh viên và trí th c tr luôn luôn là nh ng k nguy hi m nh t**, là ngòi n c a qu bom, là kíp mìn h n gi ,

là ḥt nḥn c̣a các phong trào đ̣u tranh. Các cục cách ṃng nḥm ḷt đ̣i cḥ đ̣ đ̣c tài bao gị cũng do sinh viên và trí tḥc đ̣n đ̣u; công nhân, nông dân, và các ṭng ḷp lao đ̣ng khác cḥ là ṣc ṃnh c̣ ḅp. Cḥ có trí tḥc và sinh viên ṃi đ̣ lý lụn đ̣ huy đ̣ng đ̣ đ̣c đông đ̣o qụn chúng, ṃi có lý ṭng đ̣ đ̣n thân, và ṃi có kḥ năng ṭ cḥc và pḥi ḥp.

Triết tiêu đề của nhộng phong trào sinh viên, cô lập đề của nhộng trí thức phản kháng, chính là đánh vào đầu não chủ huy của địch. Nhộng thì còn lại nhộng 'dân oan bị u tình', 'công nhân đình công'... chủ là chủ bịp của mặt chủ thì đã bị lật tẩy.

Như trên đã nói, chúng ta đã thành công trong việc làm cho sinh viên trở nên lãnh cảm với các loại ý thức học, thức ăn và những tình huống do khai phóng tiếp nhận. Chúng ta chỉ còn phải đợi phó vai tình huống dân tộc của sinh viên đang có nguy cơ thức dậy, mục đích là để nó ngủ yên, nếu không phải lèo lái nó theo hướng có lợi cho chúng ta.

Trí th c

* Đòi vạ i tòng lạp trí thục, nhợng bi n pháp'v a tr n áp v a vu t ve' t x a đ n nay đã đem l i k t qu kh quan. Chúng ta đã duy trì đ c m t tòng lạp trí thục hèn nhất, háo danh, và n u không quá ngu đ t thi n c n thì cũng ch đ c trang b b i nhợng ki n th c ch p vá, h l n, l i th i.

* Nói chung, đa số trí thức của chúng ta đều hèn, đều biếng lười theo đúng tinh thần 'phò

chính thống' của sĩ phu xưa nay. Phän län nhäng kẻ đäc coi là trí thức cũng mang nhäng cái mäc cäm của viäc häc không đän näi đän chän, ít có khả năng sáng tạo, và so với trí thức phương Tây với trí thức län dũng khí để cách xa mặt trời mặt väc.

* Trí thức của chúng ta vốn mãi mãi giữ than phận häc trò, kẻ uä sĩ hoän mä đäc phä minh chä, hanh thông trên đường hoän lä, chä không bao giờ vän lên thành nhäng nhà tä täng läi läc.

* Täm mäc änh häng của trí thức đän xã hội không đáng kể, không dành đäc sự kính trọng từ các tầng lớp nhân dân, thậm chí còn bị ngäng iä đäi khinh bỉ bởi sự vô liêm sỉ và thói quen ném rác vào mặt nhau.

* Chä có mặt sự ít trí thức vượt qua đäc cái vä cä hèn nhät, nhäng thäng là quá đä trän nên kiêu ngäo tä män, coi mình nhä núi cao sông sâu, là läng tâm thäi đäi. Nhäng ngäi này quä thät có dũng khí, nhäng cũng không đáng sự läm bởi đa phần đều có tâm mà không có tài, có đäm läc mà ít kiên thäc.

* Đa phần trong số này cũng chỉ đän khi vä häu mäi thu gom đäc dũng khí mà ra mặt đäi để uäi chúng ta, do đó sự cäng đä tàn, läc cũng đä kiệt. Mặt sự ít trung hän, nhät huyät còn phương ngäng, thì läi chäa có kinh nghiệm từ ngäng đäi, chäa đäc trang bị lý luận chu đáo, chäa có kiên thäc với dân chủ sâu rộng. Vì nhäng kẻ này **chúng ta đàn áp không nhäng tay, bắt tù từ 3 đến 7 năm . Đó là phương cách giữ gà tä trong träng.**

Thä täng täng xem mặt tài năng từ phải thui chät nhäng năm tháng đäp nhät của cuộc đời trong lao tù, cách ly với môi trường học vấn, giảm nhäm näi cô đän thay cho viäc häc hành nghiên cứu, thì sao có thể phát triển hết khả năng? Khi ra tù thì cũng đã quá tuổi trung niên, mặt mäi, chán chäng. Nếu vốn còn dũng khí thì cũng đã tät häu với kiên thäc, bởi trĩu néo bởi gánh nặng gia đình, còn làm gì đäc nữa?

Väi nhäng phân tích như trên tôi cho rằng chỉ để của chúng ta vốn còn bị väng ít nhät thêm **häi mäi năm nữa**

. Nhäng thäi thế đäi thay. Chúng ta không thể kiêu ngäo mà tin rằng sự từ ngäng tän vĩnh viễn.

Chúng ta luôn học hỏi và thay đổi để sống còn và vän lên, nhäng cũng nên biết rằng đời thế

c&#a chúng ta có l&# cũng không quá ngu ng&#c.

N&#u k&# để ch&# cũng nhìn ra đ&# c m&# nh – y&#u c&#a chúng ta, cũng bi&#t t&# đ&#i thay đ&# thích nghi, cũng bi&#t h&#c cách đ&#u tranh có ph&#ng pháp, có t&# ch&#c, có chi&#n l&#c... thì chuy&#n gì s&# x&#y ra sau hai m&#i năm n&#a th&#t khó mà bi&#t đ&#c.

Đó là m&#t cu&#c đua đ&#ng tr&#ng mà k&# nào dai s&#c h&#n, b&#n chí h&#n, khôn ngoan h&#n, thì s&# đ&#n đích tr&#c.

Chúc các đ&#ng chí chân c&#ng đá m&#m và luôn nh&# l&#i d&#y c&#a H&# Ch&# T&#ch: 'khó khăn nào cũng v&#t qua, k&# thù nào cũng đánh th&#ng'.

Báo cáo trong cu&#c h&#p m&#t ki&#u v&#n